

Voorzitter Commissie Borging Energieakkoord
Drs. E.H.Th.M. Nijpels
Postbus 90405
2509 LK Den Haag

Vereniging
Energie-Nederland

Lange Houtstraat 2
2511 CW Den Haag

T. 070 311 43 50

F. 070 311 43 51

www.energie-nederland.nl

info@energie-nederland.nl

KvK Den Haag 50816179

Ons kenmerk ENL-2014-00865
Behandeld door
Telefoon
E-mail
Datum 11 december 2014
Onderwerp duurzaamheidseisen biomassa

Geachte heer Nijpels,

Er is dit jaar hard gewerkt aan het formuleren van een vergaande set van duurzaamheidseisen voor het gebruik van biomassa. Energiebedrijven, milieubeweging en overheid hebben overeenstemming bereikt over de eisen ten aanzien van duurzaam bosbeheer, carbon debt, indirect landgebruik en CO₂-reductie. Deze set van eisen maakt Nederland tot koploper in Europa.

Partijen hebben ook met elkaar gesproken over de wijze waarop bedrijven aantonen dat biomassa voldoet aan dit pakket van duurzaamheidseisen. Partijen zijn het er over eens dat het gebruik van perceelcertificering de geprefereerde manier is om aan te tonen dat hout afkomstig is uit duurzaam beheerde bossen.

De vraag die zich voordoet is of de huidige situatie rond certificering daar voldoende voor is toegerust. In een van de belangrijkste potentiële leveringsgebieden van hout voor energieopwekking (het zuidoosten van de Verenigde Staten) is op dit moment het aandeel gecertificeerd hout zeer laag (rond 1% voor FSC, rond 18% inclusief andere systemen). Daarbij speelt mee dat het gaat om een zeer grote groep kleine boseigenaren (potentieel ruim 3 miljoen eigenaren). De stap naar 100% perceelcertificering is daarmee een zeer forse uitdaging om te realiseren.

Met de milieubeweging is langdurig gesproken hoe deze uitdaging gerealiseerd kan worden. Daarbij is geconcludeerd dat een aanpak met enerzijds een ambitieus ingroeiprogramma (te regelen in een convenant tussen bedrijven en NGO's) en anderzijds een wettelijke verankering via de SDE een begaanbare weg zou kunnen zijn. Voor beide partijen gold daarbij dat er een goede balans tussen beide onderdelen moest zijn.

In dat proces is het volgende uitgesproken:

1. Voor al het hout afkomstig van grote bouseigenaren, uit oerbossen of energieplantages zal gebruik gemaakt worden van FSC of gelijkwaardige certificering om duurzaam bosbeheer aan te tonen
2. De grens die onderscheid maakt tussen grote en kleine bouseigenaren zal dalen (van 1000 ha in 2015 naar 500 ha in 2020)
3. Voor kleine bouseigenaren is een ingroeiprogramma niet alleen gewenst, maar ook noodzakelijk
4. Energiebedrijven tonen (zo lang het niveau van 100% perceelcertificering voor kleine bouseigenaren niet is bereikt) via certificering van de biomassaleverancier aan dat ook alle gebruikte biomassa van kleine bouseigenaren voldoet aan alle Nederlandse duurzaamheidseisen.

Op 27 november is onder uw leiding een onderhandelaarsakkoord bereikt over de groei van het aandeel perceelcertificering van hout uit bossen. Daarbij zou tot 2023 voor de groei van dat aandeel een inspanningsverplichting gelden; daarna gold een 100% resultaatverplichting voor nieuwe projecten, die ook zou doorwerken in bestaande beschikkingen. Ook was er overeenstemming over de inhoud op hoofdlijnen voor een convenant onder burgerlijk recht tussen bedrijven en NGO's, waarin onder andere de opzet en financiering van het ingroeiprogramma was vastgelegd.

Dat is op 5 december uitgewerkt in een concept-brief van u, waarbij aan partijen werd gevraagd om uiterlijk op 8 december een definitief antwoord te geven. De CEO's van de betrokken energiebedrijven hebben die dag uitgesproken de intenties volledig te ondersteunen, maar zagen de geformuleerde resultaatverplichting als te risicovol om de uitvoering hiervan te kunnen garanderen. De bedrijven vreesden geen positieve investeringsbeslissing rond te kunnen krijgen bij toetsing door risicoafdelingen binnen hun bedrijf. Zij vreesden klem te komen zitten tussen enerzijds de toezegging om 25 PJ te leveren voor uitvoering van het Energieakkoord en anderzijds de uitvoering van de afspraken met de milieubeweging.

De bedrijven hebben daarop een alternatieve variant voorgesteld:

1. Een inspanningsverplichting voor alle beschikkingen tot en met 2019
2. Een resultaatverplichting voor alle beschikkingen vanaf 2020

Dat voorstel komt voor beschikkingen tot 2019 neer op een verlichting ten opzichte van het onderhandelaarsakkoord en een verzwaring voor beschikkingen vanaf 2020.

Dit voorstel is op 8 december besproken met de milieubeweging en door hen als onvoldoende gekwalificeerd. Daarbij werden twee elementen genoemd als voorwaarden voor een akkoord:

1. Een tastbare resultaatverplichting ook voor lopende beschikkingen om een daadwerkelijke prikkel tot groei van perceelcertificering te garanderen
2. Een beter afrekenbare inspanningsverplichting.

Een nieuw voorstel langs die lijnen is op woensdag 10 december besproken. Kort samengevat luidt dit:

1. Een verplicht aandeel perceel-gecertificeerde biomassa (als eis in de SDE) oplopend van 50% vanaf 2023 voor alle beschikkingen die worden afgegeven van 2015 t/m 2019
2. Een extra afrekenbare inspanningsverplichting met extra financiële bijdragen aan het ingroeiprogramma na 3 en 6 jaar indien het programma onvoldoende resultaat zou opleveren. De bijdrage

zou daarbij ook nog eens oplopen (van 50 naar 100% extra bijdrage) afhankelijk van de achterstand.

Naar nu blijkt kan hierover geen overeenstemming bereikt worden. De energiebedrijven betreuren het ten zeerste dat, ondanks de vele inspanningen en voorstellen, er uiteindelijk geen overeenstemming te bereiken is. Daarmee is ook het beoogde covenant tussen bedrijven en milieubeweging van tafel.

De inzet van bedrijven is steeds geweest om werk te maken van de groei van het aandeel perceel-gecertificeerde biomassa. Die ambitie blijft onverminderd van kracht. Wij zijn daarom bereid om het aanbod van een fonds ter stimulering van perceelcertificering te bevestigen in een brief aan de minister. Bedrijven zullen ook transparant rapporteren over de oorsprong en duurzaamheid van de ingezette biomassa in lijn met de Green Deal Duurzaamheid Vaste Biomassa.

Wij realiseren ons dat de besluitvorming nu in handen komt van de minister van Economische Zaken. Voor het nemen van dat besluit geven wij de minister ons voorstel van maandag 8 december mee als overweging om op te nemen in de SDE. Dat luidt als volgt:

1. Voor beschikkingen die tot en met 2019 worden afgegeven geen eisen op te nemen voor een aandeel perceel-gecertificeerde biomassa gedurende de looptijd van de beschikking.
2. Voor nieuwe beschikkingen die vanaf 2020 worden afgegeven een dergelijke eis wel op te nemen.

Op basis van dit voorstel hebben we afgelopen week nog met de milieubeweging een verkenning uitgevoerd om verder te komen in samenhang met een extra afrekenbare inspanningsverplichting, maar dit is niet gelukt.

Het proces om duurzaamheidseisen voor het gebruik van biomassa te formuleren is intensief geweest. Wij stellen vast dat we er met elkaar in geslaagd zijn om inhoudelijke overeenstemming te bereiken over een vergaand pakket van eisen. We hebben derhalve geen meningsverschil met elkaar over de ambitie en eisen voor duurzaamheid. Dat is een grote winst voor het Energieakkoord. Nederland heeft hiermee een pakket dat een voorbeeldfunctie in Europa zal vervullen. Wij betreuren het dat er op een uitvoeringsvraagstuk uiteindelijk geen overeenstemming te bereiken is. Zeker omdat de verschillen hierbij naar onze overtuiging uiteindelijk zeer gering waren.

Met vriendelijke groet,

Hans Alders
Voorzitter